Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0288 (mr. dr. K. Engel, voorzitter, mr. R.L.H. IJzerman, mr. dr. H. Wammes, leden en mr. M.A. Kleijer, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 9 augustus 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 7 april 2022
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering deels toegewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit PIFI en AVG

Samenvatting

Registraties. De persoonsgegevens van de consument zijn door de bank geregistreerd in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. Volgens de bank heeft de consument zijn bankrekening, zijn bankpas, de bijbehorende pincode en de Mobiel Bankieren-app ter beschikking gesteld ten behoeve van WhatsApp-fraude. Daarmee is hij volgens de bank als geldezel opgetreden. De consument heeft hierover geklaagd en gesteld schade te hebben geleden. De commissie is van oordeel dat de persoonsgegevens van de consument terecht zijn opgenomen in de registers. De duur van de registraties is echter niet proportioneel en moet worden verkort naar zes jaar. De commissie wijst de vordering tot herstel van de betaalrekening en de schadevordering af. Hiermee is de vordering van de consument gedeeltelijk toegewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een digitale hoorzitting op 10 maart 2022. Partijen hebben hieraan deelgenomen.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument houdt bij de bank een betaalrekening aan voorzien van bankpas met bijbehorende pincode. De consument maakt hierbij tevens gebruik van internet-bankieren en van de Mobiel Bankieren-app.

2.2 Op twee momenten zijn, naast de eigen telefoon van de consument, andere telefoons gekoppeld aan de betaalrekening van de consument. Op 1 april 2021 is een iPhone 5S aan die betaalrekening toegevoegd en op 2 april 2021 een Huawei P9.

2.3 Op 2 april 2021 is de opnamelimiet van de bankpas verhoogd.

2.4 Op 3 april 2021 is er op de betaalrekening in twee tranches € 4.103,86 bijgeschreven. Kort na die bijschrijvingen is er geprobeerd om met de bankpas en de daarbij behorende pincode contant geld op te nemen. Die geldopnames mislukten omdat de bank naar aanleiding van een fraude-alert de betaalrekening al had geblokkeerd.

2.5 De bijgeschreven bedragen zijn afkomstig uit WhatsApp-fraude. De benadeelden hadden een betalingsverzoek gekregen van een persoon die zich naar hen toe voordeed als een familielid. Daarop zijn de benadeelden, op aanwijzing van die persoon, overgegaan tot overmaking van de gevraagde bedragen naar de rekening van de consument. De benadeelden hebben bij de politie aangifte van deze fraude gedaan.

2.6 Op 4 april 2021 logde de consument via zijn bij de bank bekende IP-adres in op de Mobiel Bankieren-app.

2.7 De consument heeft op of omstreeks 8 april 2021 meegewerkt aan het verzoek van de bank om de op zijn betaalrekening bijgeschreven bedragen terug te boeken naar de benadeelden.

2.8 De bank heeft de consument per brief van 3 april 2021 geïnformeerd over de blokkering van de betaalrekening en de registratie van zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR voor acht jaar. De consument heeft deze brief pas enige tijd later ontvangen.

2.9 De consument heeft op 13 april 2021 een basisbankrekening bij de bank aangevraagd. De bank heeft deze aanvraag gehonoreerd en de basisbankrekening op 4 mei 2021 geopend.

2.10 De bank heeft de consument op 20 april 2021 geschreven over het ongeoorloofd rood staan op de betaalrekening en gesommeerd het negatieve saldo binnen veertien dagen over te maken.

2.11 Naar aanleiding van de klacht van de consument over de registraties en de blokkering van zijn betaalrekening heeft de afdeling Fraud & Cyberbestrijding van de bank de consument op 21 april 2021 gemaild:

> *"(…)*
> *Op 3 april jl. is getracht het geld* [de uit oplichting bijgeschreven bedragen, toevoeging commissie] *direct op te nemen met uw Betaalpas en pincode. Dit is niet gelukt omdat de Betaalrekening reeds geblokkeerd was. Uit uw e-mail blijkt geen verklaring hoe een derde in bezit is geraakt van uw pincode.*
>
> *Ook kunnen wij uit onze datasystemen opmaken dat er mobiele telefoons worden gekoppeld aan uw Betaalrekening. Deze actie kan alleen voltooid worden met een activeringscode die naar uw eigen mobiele telefoon wordt verstuurd. Ook hiervoor ontvangen wij graag een verklaring en ook van welke mobiele telefoon(s) u zelf gebruik maakt.*
>
> *Wanneer wij uw verklaring omtrent bovenstaande gebeurtenissen en de aangifte ontvangen zullen wij uw dossier opnieuw bekijken. Zonder tegenbericht zullen de maatregelen worden gehandhaafd. (…)"*

De klacht en vordering

2.12 De consument voert aan dat hij, nadat hij op een gegeven moment zijn bankpas en rijbewijs niet meer in zijn bezit had, slachtoffer van identiteitsfraude is geworden. Hij geeft aan dat hij van die identiteitsfraude aangifte bij de politie heeft gedaan en het proces-verbaal aan de bank heeft toegestuurd. De consument weet niet wanneer hij zijn bankpas en rijbewijs voor het eerst miste of wat daaraan voorafging. Hij kan daarover niets verklaren. Met de WhatsApp-fraude heeft hij niets van doen.

2.13 Tijdens de digitale behandeling van de klacht heeft de consument verteld dat hij de ongeoorloofde roodstand op de betaalrekening inloopt middels een met de bank afgesproken betalingsregeling. Verder heeft de consument toen naar voren gebracht dat hij vanwege de blokkade op zijn rekening geen geld had om boodschappen te kopen en dat zijn vaste lasten niet meer werden betaald. De consument is van mening dat de bank de hieruit voortvloeiende schade moet vergoeden.

Over zijn persoonlijke situatie heeft de consument verteld dat hij in behandeling is bij een kliniek vanwege lichamelijke en psychische problematiek. De consument vordert verder herstel van zijn betaalrekening en verwijdering van zijn persoonsgegevens uit de registers.

Het verweer

2.14 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

3.1 Aan de commissie is de vraag voorgelegd of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het EVR en het Incidentenregister. Als dat het geval is dan zal de commissie beoordelen of de bank de duur van die registraties moet verkorten. Tot slot zal de commissie zich uitspreken over de vraag of de bank de betaalrekening moet herstellen en/of een schadevergoeding aan de consument moet betalen.

Juridisch kader EVR en Incidentenregister

3.2 De bank heeft de persoonsgegevens van de consument geregistreerd in het Incidenten-register en in het EVR. Opname van persoonsgegevens in deze registers kan voor de betrokkene verstrekkende consequenties hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door toetsing in het externe verwijzingsregister vaststellen dat sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg hiervan kan zijn dat niet alleen de deelnemer die tot opname in het EVR is overgegaan, maar ook andere deelnemers hun (financiële) diensten aan de betrokkene zullen weigeren. Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de verzekeraar/de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument in de genoemde registers.[1]

3.3 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2013 (PIFI) en de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening gegevensbescherming (UAVG) van kracht. De opname van persoons-gegevens in het Incidentenregister en het EVR is slechts gerechtvaardigd indien zij in overeenstemming is met het PIFI, de AVG en de UAVG.

[1] Zie o.a. Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, r.o. 4.3 en GC Kifid 2017-717 onder 4.2.

Het gaat hierbij om strafrechtelijke persoonsgegevens, waaronder moet worden verstaan gegevens in verband met strafbaar of hinderlijk gedrag, die tot gevoelige gegevens behoren omdat de betrokkene in verband wordt gebracht met verwijtbaar gedrag.[2]

3.4 Artikel 5.2.1 onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken gegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een redelijk vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[3]

Beoordeling

3.5 Dat de bijgeschreven gelden uit WhatsApp-fraude afkomstig zijn, staat tussen partijen vast. Partijen zijn het niet eens over het antwoord op de vraag of de gestelde feiten 'een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' van de consument ter zake de fraude opleveren in die zin dat in voldoende mate vaststaat dat de consument bij die fraude betrokken was. Het is aan de bank om dit te bewijzen.

3.6 De bank is van mening hiervoor bewijs te hebben geleverd en voert daarvoor het volgende aan. Allereerst heeft de consument de bank niet over de vermissing van zijn bankpas geïnformeerd en die bankpas niet laten blokkeren. Verder wordt van belang geacht dat de consument geen enkel inzicht heeft verstrekt over wanneer en op welke wijze de bankpas en de daarbij behorende pincode in de handen van een derde terecht zouden zijn gekomen ondanks dat hierom uitdrukkelijk is gevraagd en een nadere verklaring daarover óók op zijn weg ligt.[4]

---

[2] Zie de Memorie van Toelichting bij de Wet Bescherming Persoonsgegevens (die door de AVG is vervangen). *Kamerstukken II* 1997-1998, 25 892, nr. 3, p. 102 en 118.
[3] Zie HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, r.o. 4.4.
[4] Zie Geschillencommissie Kifid nrs. 2014-144, 2015- 3222 en 2019-733.

Verder zijn er vlak voor de fraude twee nieuwe telefoons aan de betaalrekening van de consument gekoppeld, zie hiervoor onder 2.2. De stelling van de consument dat hij geen idee heeft hoe die telefoons aan de betaalrekening zijn gekoppeld, wordt door de bank ongeloofwaardig geacht. Om de gekoppelde telefoons te activeren heeft de bank activeringscodes gestuurd naar het bij de bank bekende telefoonnummer van de consument. Met behulp van die codes en het wachtwoord en de gebruikersnaam van de consument (als rekeninghouder) zijn de nieuwe telefoons geactiveerd. Hier komt bij dat de bank de consument over de verzonden activeringscodes twee sms-berichten heeft toegestuurd. De bank heeft voorts toegelicht dat met behulp van deze nieuwe aan de betaalrekening toegevoegde telefoons de derden informatie krijgen over het moment waarop de uit WhatsApp-fraude afkomstige bedragen op de betaalrekening worden bijgeschreven. Deze informatie is voor het welslagen van deze fraude uiterst relevant omdat snelheid is geboden: voordat de bankpas of de bankrekening wordt geblokkeerd moet het geld contant zijn opgenomen hetgeen mede mogelijk wordt gemaakt door de verhoging van de opnamelimiet van de bankpas kort voor de fraude, zoals dat ook in dit geval is gebeurd. De bank ziet daarom niet in waarom de consument na de koppeling en activering van de telefoons geen contact heeft opgenomen. Gegeven de hiervoor beschreven feiten en omstandigheden wordt ook de verklaring van de consument dat hij de bijschrijvingen op zijn rekening niet had opgemerkt toen hij op 4 april 2021 (de dag na de frauduleuze bijschrijvingen) inlogde op de Mobiel Bankieren-app, ongeloofwaardig geacht. Pas ná de blokkering van de betaalrekening heeft de consument met de bank contact opgenomen, alles aldus de bank.

3.7 Alhoewel de hiervoor geschetste feiten en omstandigheden als toevalligheden zouden kunnen worden aangemerkt, sluiten deze omstandigheden aan op het gedragspatroon van iemand die in het kader van WhatsApp-fraude als geldezel optreedt. In dit soort oplichtingszaken is de werkwijze als volgt. De betaalrekening van de geldezel wordt gebruikt als begunstigde rekening om gelden afkomstig van fraude op te laten storten, waarna met de bijbehorende bankpas door het intoetsen van de juiste pincode, de fraudeleus verkregen gelden door een derde van de betaalrekening contant bij een geldautomaat worden opgenomen. Veelal is de limiet voor contante opnames bij geldautomaten kort voor de storting verhoogd. En daarnaast wordt de bank pas ná de geldopname geïnformeerd over het verlies of de diefstal van de oude bankpas en stelt de geldezel niets af te weten van de recent aan de betaalrekening gekoppelde telefoons. De handelwijze van de consument past precies in dit patroon. De commissie is daarom van oordeel dat de consument zijn betrokkenheid bij de fraude, zowel tijdens de schriftelijke fase van de klachtprocedure als tijdens de digitale behandeling van zijn klacht, niet heeft kunnen ontzenuwen.

3.8 Zo ontbreekt een plausibele verklaring over wanneer en onder welke omstandigheden de bankpas is vermist, over het niet informeren van de bank over die vermissing, over het niet blokkeren van de bankpas en hoe het kan zijn dat de pincode in handen van een derde terecht is gekomen. De bank heeft er hierbij terecht op gewezen dat het aan de consument is hierover nader te verklaren.

3.9 Gelet op de door de consument onweersproken procedurele gang van zaken ter zake het koppelen en activeren van nieuwe telefoons aan de Mobiel Bankieren-app heeft de consument niet goed onderbouwd van de fraude niets af te weten. Evenzeer vindt de commissie het opmerkelijk dat de consument geen contact opnam met de bank toen hij inlogde op zijn rekening op het moment dat de uit fraude afkomstige bijschrijvingen op zijn rekening stonden. Gelet op al hetgeen hiervoor vanaf 3.7 is overwogen wordt de stelling van de consument dat hij toen die bijschrijvingen niet had gezien, onaannemelijk geacht. De conclusie kan niet anders luiden dan dat de bankpas, de daarbij behorende pincode, de betaalrekening en Mobiel Bankieren-app ter beschikking zijn gesteld door en/of vanwege de consument.

3.10 De conclusie dient derhalve te luiden dat de besproken feiten en omstandigheden in onderlinge samenhang bezien en afgewogen tegen hetgeen door de consument hiertegen is ingebracht, een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan (schuld)witwassen. Aan de hiervoor onder 3.4 toegelichte maatstaf is voldaan.

De proportionaliteit van de registratie

3.11 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI dient de bank bij de registratie van de persoonsgegevens in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij de gegevens in het EVR zal registeren, en zo ja, voor welke duur. Daarbij dient zij de belangen van de betrokkene mee te wegen. De betrokkene die verwijdering van een registratie wenst, zal moeten onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.

3.12 De bank heeft in dit kader gewezen op de ongeloofwaardige verklaringen van de consument en de betrokkenheid van de consument waardoor de fraude kon worden verwezenlijkt. Daarnaast heeft de bank gewezen op het feit dat de consument met de geopende basisbankrekening deel kan nemen aan het betalingsverkeer.

De bank is van mening dat gelet op deze feiten en omstandigheden het algemeen belang van financiële instellingen opmerkzaam te maken dat er iets met de consument aan de hand is moet prevaleren boven het belang van de consument bij verkorting van de registratieduur. De commissie overweegt als volgt. Gelet op de zwaarte van het strafrechtelijke verwijt, het feit dat de consument geen strafblad heeft en zijn toelichting op zijn persoonlijke situatie, ziet de commissie aanleiding om de duur van de registratie te verkorten naar zes jaar.[5]

Incidentenregister

3.13 Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen dient ook de registratie in het Incidentenregister te worden gehandhaafd, maar voor een kortere duur. Aangezien het EVR aan het Incidentenregister is gekoppeld[6] blijft, zolang de registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de registratie in het Incidentenregister staan. De commissie ziet om de onder 3.12 genoemde redenen, wel aanleiding om de duur van de registratie in het Incidentenregister te verkorten naar zes jaar.

Conclusie ten aanzien van de registraties

3.14 De conclusie luidt dat de registraties in de externe registers terecht zijn, maar dat de duur daarvan moet worden verkort naar zes jaar.

Herstel betaalrekening

3.15 Niet ter discussie staat dat de bank bevoegd is om op grond van de algemene voorwaarden de bankrelatie met de consument op te zeggen. De commissie is van oordeel dat de bank gegeven de omstandigheden geen misbruik van deze bevoegdheid heeft gemaakt. De vordering van de consument tot herstel van de bankrelatie wordt daarom afgewezen.

Schadevergoeding

3.16 De commissie wijst de schadevergoeding van de consument af omdat de registraties terecht zijn. Dat de duur ervan moet worden ingekort, leidt niet tot een ander oordeel.

---

[5] Zie Geschillencommissie Kifid nr. 2022-0016, r.o. 3.14.
[6] Zie artikel 5.1.1. van het PIFI.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering gedeeltelijk toe en beslist dat de bank binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd de duur van de registraties van de persoonsgegevens van de consument in de externe registers van de bank verkort naar zes jaar. Al het overige wordt afgewezen.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).
(…)
4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister
5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister
5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.
5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister. a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector. b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar. c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister
(…)
5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10 Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
(…)
b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
(…)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(…)
b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…).